

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-384/20. sz., OC kontra Bizottság ügyben 2022. május 4-én hozott ítélete ellen OC által 2022. július 14-én benyújtott fellebbezés

(C-479/22. P. sz. ügy)

(2022/C 340/32)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Fellebbező: OC (képviselő: I. Ktenidis ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-384/20. sz., OC kontra Európai Bizottság ügyben 2022. május 4-én hozott ítéletének (ECLI:EU: T:2022:273) hatályon kívül helyezése.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- teljes egészében helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- véglegesen határozzon a jogvitában;
- a Bizottságot kötelezze mind a jelen fellebbezési eljárás, mind a Törvényszék előtti eljárás költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztása érdekében a fellebbező három jogalapra hivatkozik:

1. **Első jogalap:** a 2018/1725 rendelet⁽¹⁾ 3. cikke 1. pontjának téves értelmezése egyrészt az „azonosítható” természetes személy, másrészt az „észszerűen feltételezhető, hogy a természetes személy azonosítására felhasználhatja” kifejezést illetően, továbbá a fellebbező egy meghatározott személy részéről történő azonosítására vonatkozó bizonyítékok elferdítése.
2. **Második jogalap:** a 883/2013 rendelet⁽²⁾ 9. cikke (1) bekezdésének, valamint a Charta 9. cikke (1) bekezdésének, az EJEE 6. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben történő, téves értelmezése az ártatlanság vélelmének tartalmát illetően.
3. **Harmadik jogalap:** A Charta 41. cikke értelmében vett megfelelő ügyintézéshez való jog megsértésére vonatkozó bizonyíték elferdítése.

⁽¹⁾ A természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. október 23-i (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 295., 39. o.; helyesbítés: HL 2019. L 290., 42. o.).

⁽²⁾ Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 248., 1. o.).

A Törvényszék (hatodik tanács) T-151/20. sz., Cseh Köztársaság kontra Bizottság ügyben 2022. május 11-én hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2022. július 22-én benyújtott fellebbezés

(C-494/22. P. sz. ügy)

(2022/C 340/33)

Az eljárás nyelve: cseh

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: J.-P. Keppenne, T. Materne és P. Němečková meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Cseh Köztársaság, Belga Királyság, Lengyel Köztársaság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2022. május 11-i Cseh Köztársaság kontra Bizottság ítélete (T-151/20, EU: T:2022:281) rendelkező részének 1. pontját;
- utasítsa el a T-151/20. sz. ügyben benyújtott keresetet, vagy adott esetben utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé az azon kifogásokról való határozathozatal érdekében, amelyek vizsgálatára még nem került sor;
- amennyiben a Bíróság a jelen ügyben végleges határozatot hoz, kötelezze a Cseh Köztársaságot az Európai Bizottság részéről a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek viselésére, vagy amennyiben az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, a költségekről jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező két jotalapra hivatkozik:

- 1) Az első jotalap a Törvényszék által a 2000. május 22-i módosított 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet⁽¹⁾ 6. cikke (3) bekezdése b) pontjának és 17. cikke (2) bekezdésének az értelmezése során elkövetett téves jogalkalmazáson alapul.

E tekintetben a Törvényszék az említett rendelet 6. cikke (3) bekezdésének értelmezése során tévesen alkalmazta a jogot, mivel úgy ítélte meg, hogy az ugyanezen rendelet 2. cikke alapján megállapított jogosultságoknak megfelelő összegek B számlán való könyvelése pusztán számviteli művelet volt, valamint hogy e könyvelés határidejét ezért nem attól a naptól kell számítani, amikor a szóban forgó jogosultságokat meg kellett volna állapítani, hanem attól a naptól, amikor a Cseh Köztársaság illetékes hatóságai e jogokat ténylegesen megállapították.

Következésképpen a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Cseh Köztársaság hivatkozhat a fent említett rendelet 17. cikkének (1) bekezdésén alapuló azon lehetőségre, hogy mentesüljön a vitatott összeg Bizottság részére történő megfizetésének kötelezettsége alól (a megtámadott ítélet 85–93. pontja ellen irányuló jotalap).

- 2) A második jotalap azon alapul, hogy a Törvényszék az 1150/2000 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének és 17. cikke (1) bekezdésének a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet⁽²⁾ 217. cikke (1) bekezdésével, illetve az EUMSZ 325. cikkel – amely előírja a tagállamok számára, hogy küzdjenek a csalás és az Unió pénzügyi érdekeit sértő minden egyéb jogellenes tevékenység ellen – összefüggésben való értelmezése során szintén tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben kimondta, hogy a Cseh Köztársaság nem intézkedett későn a szóban forgó jogosultságok megállapítása során azzal, hogy e megállapítást nem tette meg a cseh vámhatóságok azon képviselőjének visszatérését követő napokban, aki részt vett az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által 2007 novemberében Laoszban végrehajtott ellenőrzési küldetésen (a megtámadott ítélet 94–126. pontja ellen irányuló jotalap).

Következésképpen a Törvényszék tévesen értékelte a jogi háttér alkalmazhatóságát annak megállapításával, hogy e jogi háttérnek lehetővé kellett volna tennie a Cseh Köztársaság számára, hogy az Unió pénzügyi érdekeit sértő módon bevárja a küldetés során gyűjtött bizonyítékok OLAF általi benyújtását (és következésképpen azt, hogy ne hajtsa végre az Unió saját forrásokra való jogosultságának megállapítására vonatkozó kötelezettséget). A Törvényszéknek akként kellett volna értelmeznie az alkalmazandó uniós jogot, hogy a Cseh Köztársaság a kellő gondosság elve értelmében köteles lett volna közvetlenül a képviselőjének az ellenőrzési küldetésről való visszatérését követően kérni az OLAF-tól az e küldetés során gyűjtött bizonyítékokat, ami lehetővé tette volna számára, hogy a cseh képviselő laoszi ellenőrző küldetésről való visszatérését követő napokban megállapítsa az Uniónak a saját forrásaira való jogosultságát.

⁽¹⁾ A Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL 2000. L 130., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 169. o.).

⁽²⁾ HL 1992. L 302., 1. o.